

GESCHIEDENIS VAN HOTEL CAFÉ RESTAURANT EEMLAND II

door Gijs van Brummelen

De mensen in Soest konden het in de jaren 1967/68 bijna niet geloven dat het roemruchte hotel café restaurant "Eemland" in 1968 zou gaan verdwijnen. Het werd met grote mokers tegen de vlakke geslagen om plaats te maken voor een verkeerskruispunt aan de Van Weedestraat met verkeerslichten en een brede doorbraak naar de Stadhouderslaan. De verkeerscommissie had dit plan geadviseerd aan B en W, en zo verdween Hotel Restaurant Eemland onder het asfalt. Tot die tijd gold "Eemland" als de grootste zalenaccomodatie van Soest. In de geschiedenis van hotel Eemland deel I waren we tot bij de 4e eigenaar de heer L. van Vugt gekomen. Hij nam in 1923 deze horecagelegenheid over. In deel II pakken we de draad weer op.

In de periode van eigenaar van Vugt was Eemland naast hotel restaurant ook een nog wat deftig pension voor gasten met geld. Er waren een paar gasten die er lange tijd woonden, zelfs zolang dat zij tijdelijk bij de gemeente als inwoner werden ingeschreven. De heer Van Vugt is in 1929 plotseling overleden.

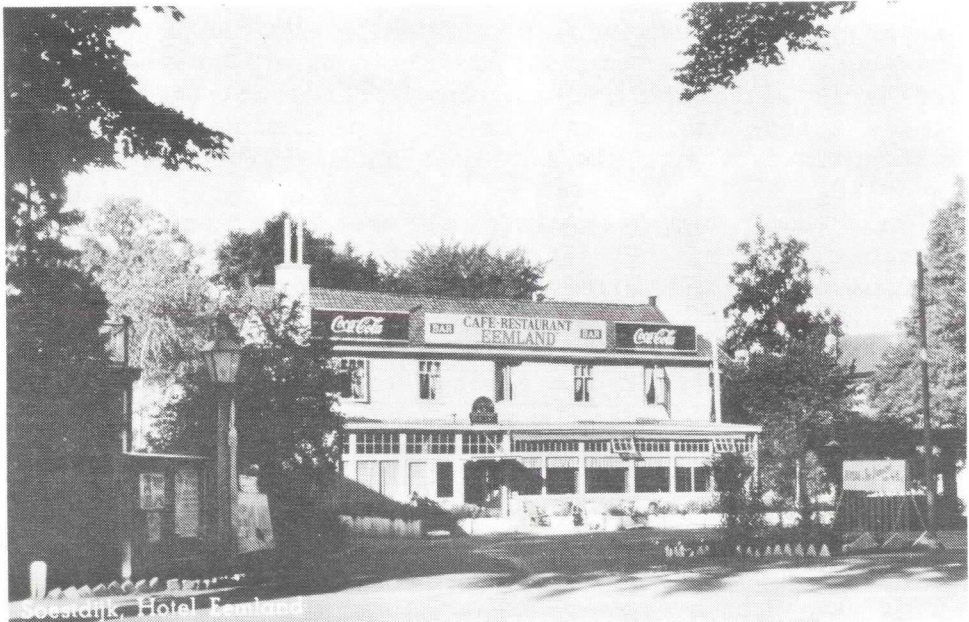
Zijn vrouw heeft het hotel nog even voortgezet, maar al spoedig heeft zij het bedrijf overgedaan en is naar Den Haag verhuisd. Eemland werd daarna van 1929 tot 1934 vermoedelijk beheerd door de heer G. Siderius. Dit leidden we af van een advertentie uit die jaren in de Soester Courant. "Bezoek Hotel "Eemland", Groote glazen Heineken's Pils, 15 cent, Aanbevelend G. Siderius".

In 1934 werd hotel Eemland overgenomen door de heer Klaas Schuyt. Hij kwam oorspronkelijk uit Velzen maar woonde al enige jaren in Soest aan de Birkstraat 2. Schuyt breidde Eemland uit en bouwde een zaal achter het restaurant. Van een rustig hotel pension naar een accommodatie om het grote publiek aan te trekken, speciaal ingericht voor grote gezelschappen. In 1940 kwam hotel Eemland in handen van George Goes. Eemland bleef echter in bezit van de familie want Goes was met de dochter van Schuyt getrouwd.

Vanuit de oorlogsjaren weten we dat Eemland in het laatste jaar 1944 heeft gediend als hulpbureau voor de vluchtelingen uit Arnhem. Er werden uit en rond Arnhem 3600 mensen naar Soest en omstreken geëvacueerd. Soest voelde de hulp aan de evacuees als een ereschuld die moest worden ingelost omdat

de vele Soesternaren in de beginjaren van de oorlog zelf moesten evacueren naar Noord-Holland. Direct na de bevrijding werd Eemland het hoofdkwartier van de BS, de Binnenlandse Strijdkrachten.

Na 1945 begonnen de gloriejaren van Hotel Restaurant Eemland pas goed. Je kon niet langs Eemland komen of er stonden bussen met dagjesmensen die er neerstreken voor een sanitaire stop met een bakje koffie. Als er kermis in Soest was met draaimolens en botsautotjes en zo, dan werd deze opgebouwd op het terrein voor het restaurant aan de zijde van de Van Weedestraat. De zaalingang van Eemland was aan de achterzijde aan de Korte Brinkweg. Er waren dansavonden waar gedanst werd op muziek van een bandje van Hans Kraal. De Soester Turnclub hield er zijn feestavond.

Soestdijk - Hotel Eemland.

Pianolerares Ida Jongsma organiseerde er haar jaarlijkse avond voor leerlingen. Er waren toneelavonden en andere optredens van goochelaars en hypnotiseurs en concerten van muziekvereniging P.V.O. Iedere Soestenaar uit die jaren heeft wel een herinnering aan zaal "Eemland". Er werden muziekoptredens georganiseerd met Mieke Telkamp voor leer-

lingen van de MULO. In de zaal stond ook een zeer bijzonder orgel. Hetty van de Flier die pal naast zaal "Eemland" woonde, weet er nog alles van. Haar vader was hofmeester op paleis Soestdijk. Voetbalvereniging K.P.S. (Koninklijk Paleis Soestdijk) organiseerde ook haar jaarlijks feest voor donateurs in zaal Eemland. De Koningin en de Prins behoorden op die avonden tot de gasten. De opbrengst van het feest was meestal bestemd voor een goed doel.

Na de oorlog veranderde "Eemland" nog tweemaal van eigenaar. De familie Goes verkocht het bedrijf aan de heer M. Kollenhoven in 1951. Kollenhoven heeft het bedrijf 5 jaar gerund maar overleed plotseling in 1956. Zo kwam in dat jaar "Eemland" in handen van de laatste eigenaar de heer H.R. Kreekel. De laatste twee eigenaren pakten de zaken voortvarend aan, zeker de heer Kreekel had plannen van Eemland een publiekstrekker te maken, als we afgaan op een stukje in de Soester Courant.

Landelijk primeur:

EEN ROBOT-ORKEST IN SOESTER HOTEL

Soestdijk, - Wat men in Amerika en Rusland (nog) voor onmogelijk houdt, wordt in Soestdijk werkelijkheid.

1956 "The Robots Musical" in Eemland.

Omstreeks vijftien maart verschijnen in deze gemeente drie maanmannetjes, die in hotel Eemland een onderkomen krijgen. Het zijn beslist geen "gewone" maanmannetjes, want ze spelen uitstekend aardse muziek.

De drie levensgrote "mensen" vormen "The Robot Musicals" en met een saxofoon, accordeon en drumstel speelt het drietal moderne en klassieke dansmuziek. Alle tophits op dit gebied worden op verzoek door de muzikanten gespeeld.

De eigenaar van hotel Eemland, de heer H.R. Kreekel, is de eerste in ons land, die dergelijk trio laat overkomen. De montage neemt een halfjaar in beslag. De totale kosten voor de muzikale maanbewoners belopen veertigduizend gulden.

In België bestaat weliswaar een robot-orkest, maar dat is sterk verouderd. Het maankostuum van de Soester muzikanten bewijst de actualiteit.

De heer Kreekel is elf jaar eigenaar van Eemland geweest. Toen werden de gebouwen en erf aan de gemeente verkocht om plaats te maken voor een stuk Stadhouderslaan. Vooraf in 1967 verscheen er in landelijk dagblad een advertentie van een:

"Belangrijke openbare VERKOPING te Soestdijk.

wegens afbraak der gebouwen en beëindiging van het bedrijf Veilinghouder N. Derksen te Arnhem zal op dinsdag 21 november en woensdag 22 november a.s. des morgens om 10 uur precies t.o.v. wnd deurwaarder J. Prins te Amersfoort om contant geld finaal, bij opbod in verkoop brengen:

de inventaris van Hotel-Café-Restaurant "EEMLAND" te Soestdijk, Van Weestraat 60.

Dan volgt een opsomming van verkoop: tafels, stoelen, armfauteuils, een vleugel "Hofman", smeedijzeren kronen, glaswerk en porselein. Verder volgt een hele keuken inventaris met 5000 blikken groentenconserven, prima wijnen, Berkel personenweegschaal, 2 sigaretten-automaten, parfum- en eau de cologne-automaat, geldwisselautomaat, testreactor. Zelfs lantaarnpalen, eterniet golfplaten en garagedeuren verwisselden van eigenaar.

In drie kijkdagen vooraf en een catalogus konden aspirant kopers van de gelegenheid gebruik maken tot het geven van kooporders. Menige Soestenaar heeft er nog een koopje aan

overgehouden. Alles werd door de veilingmeester ter tafel gebracht en moest weg. Zo verdween roemloos een Soester recreatiegelegenheid om plaats te maken voor een druk verkeerskruispunt.

DE GROOTE (OUDE) MELM EN DE KLEINE MELM door Ds. J.J. Bos

Het woord "Melm", als plaatsnaam, komt meer voor in ons vaderland.

De stad Kampen, in Overijssel, is in het bezit van drie uitgestrekte gemeenten-weiden, waarop niet alleen de Grootburgers, maar ook de Buitenburgers, recht hebben, mogende ieder daarop weiden drie koeien of ossen, drie pinken, en twee merriën. (v.d. Aa, Aardr. woordenb. d. Nederl. i.v.v. Kampen en Melm).

De Melm, één van die drie gemeente-weiden, beslaat eene oppervlakte van 75 B.73R.10E. In het jaar 1902 hebben de Grootburgers aldaar, die geen gebruik maken van hun recht om te weiden, eene vereeniging opgericht, met het doel om, meer dan tot dusverre, voordeelen te trekken van hun recht (Nieuws v.d. Dag, van 14 Maart 1902, Blad 4, bladz. 12. Kol.1).

In het toen voorgestelde Reglement werd, o.a. opgenomen het plan, om gezamenlijk de briefjes voor de weiden Seveningen en De Melm te verkoopen, en voorts om langs geleidelijken weg, met gepaste middelen, de rechten, welke hun als niet-weiders niet worden toegekend, te verkrijgen. Ongeveer 150 Grootburgers zijn als lid toegetreden.

Renswoude, eene Gemeente in Eemland, bevat het dorp, benevens de gehuchten Emmikhuizen, De Melm, en het Monnikenhof (v.d. Aa, Aardrijksk. woordenb. d. Nederl. i.v.). Er is veenland, Oudtijds heette het Rijneoord en Noorderoord, en was toen eene gemeene, d.i. gemeenschappelijke weide der burgers van Rhenen, die ze aan Jan van Arkel, 47ste Bisschop van Utrecht, (25 April 1343 tot 1 Juli 1378), en aan zijnen